

Ha borús az ég, akkor reggel eleve rosszkedve van, de ha süt a nap, akkor is van valami baj, mert a metroszexuális puhapöcs már csak ilyen. Reggel illatosat szarik, nem reggelizik szinte semmit és csodálkozik, ha gyomorfájdalom gyötri a hasikáját olykor-olykor. Valahogy

mindig van pénze,

de soha nem tudod, hogy mivel foglalkozik. Tipikusan nagyvárosi életformát él, máshol gyakorlatilag nulla az alkalmazkodási képessége, de tulajdonképpen sehol sem érzi magát jól. Délelőtt kis shoppingolás, pár cucc, **egy rózsaszínű lakkcipő**, mosolygós locsogás [egy ismerős hölgyel](#), akiről tudja, hogy gazdag férje van és ezért nem szabad hozzáérnie. Ráveszi egy kávéra, de semmi több.

Számára egy férfi kozmetikus kincsesbánya – nyilván ott is panaszkodik a világra, a szolgáltatásra nem, de ötpercenként javasol egy módosítást. Hogy a haját ne úgy, hanem így és a manikűrösnél sem határozottabb. A további program a masszázs és a szolárium, **ott szintén vannak nők, de nem harapnak.**

Délben ebéd étteremben, vegakoszt. Anyát fel kell hívni minden nap és el kell mondani részletesen, hogy mit evett. Mármint hogy milyen salátát és milyen gyümölcslevet. „Kisfiam, láttam akciós mosogatógépet a ...-ban, nem veszel egyet magadnak?” „De, mama, kellene, mert már a pedikűrösöm is ajánlotta...”

Focizni nem jár, csapatban nem igazán érzi jól magát, meccset se néz a tévében, de

David Beckham neve hallatán felkapta a fejét.

Akkor, amikor megtudta, hogy a faszi igazából egy futballista. Gyerekkorában sem szerette a focit, magányos nem volt, de valahogy sok embert lefárasztott. Barátai voltak, vannak, őket fárasztja Facebook-on és telón azzal, hogy ma esik az eső és neki oly rossz kedve van, hogy az már kibírhatatlan.

Csak ül otthon a lakásában, kanapén, mezítláb (holnap megy pedikűröshöz egyébként), olvasna valami jó magazint, mert **semmi jó sztorit nem hallott mostanában**. Nézett egy divatbemutatót a lapostévében, de valahogy nem jöttek be az új cuccok, el is kapcsolt onnan.

Társaságban múltkor beszélt öt perccel egy filmről, ami nagyon jól indult, nagyon bírta is, de a végét már nem tudta elviselni, ugyanis előre látta, hogy a filmbeli romantikus párkapcsolat eleve halálra van ítéelve és csak tragédia lehet majd a vége, úgyhogy kijött a vetítésről. Egyből a mosdóba ment, ott épp pisilés közben

nyitott rá egy hatalmasat fingó, tetovált macsóra.

Meg is szólította félve, hogy „Uram, ezt azért itt nem kéne!” A tetkós megfordult. „Akkor mégis hol kéne, te köcsög?” Kisomfordált a mosdóból, ezek után már nem merte bekrémezni az arcát.

Mégis vannak azok a nők, akik érdekesnek tartják – nyilván ez az ők bajuk, ha büntetésre van szükségük, hát legyen. Ha képesek egy teljes délelőttöt elviselni úgy, hogy közben csak nyavalygást és panaszt hallanak, majd utána este is képesek ugyanezt megismételni, **valószínűleg megérdemlik**.

Közben meg koktélok, nagyon ritkán egy vékony cigi – mégis mindig feszült valamiért. Igen nagy beleéléssel tud mesélni magáról, az életéről, az autókról, közben végigsimít az arcán, félóránként jár ki a mosdóba rendbeszedni magát. Az est legnagyobb haszna, hogy megszerezte egy általa még nem ismert pszichológusnak a nevét és a telefonszámát. Ezt egy olyan csaj adta meg, aki egy kéthónapos kapcsolat megszakadása után fél évig járt az illetőhöz.

Hetente.

Fáradtan dőlt ágyba. Zavarja a sötétség, lágy fényt kapcsol. Oldalra fordulva csecsemőpozíciót vesz fel és azon rágódik, hogy őt vajon ma miért köcsögözték le..?